

TET: Australia

آموزش‌های حرفه‌ای و مهارت‌آموزی در استرالیا یکی از پرطرفدارترین آموزش‌ها است که بیشترین سهم را آموزش فنی و جبرانی دارد. آموزش‌های فنی و جبرانی در ۶ ایالت و ۲ منطقه با ویژگی‌ها و وسعت متفاوت عرضه می‌شوند. هر یک از ایالت‌ها و مناطق، مقررات، ساختار و نظام ویژه خود را دارد؛ با ویژگی‌های منحصر به فرد در مقیاس بهره‌برداری، تناسب با صنایع محلی، گستره جغرافیایی و جمعیت، مزیت‌های نسبی منطقه و زمینه‌های شغلی. در این قاره، مؤسسه آموزش فنی و جبرانی بیشتر مسئولیت آموزش مهارتی، آماده‌سازی، تربیت بهره‌بردار، بازرگان ماهر، کاردان فنی و زمینه‌های گوناگون را در سطوح تخصصی عهده‌دار است. مؤسسه آموزش فنی و جبرانی مؤسسه‌ای دولتی است که آموزش‌های علمی-کاربردی پس از دوره دبیرستان را در زمینه‌های مهارتی و کاربردی مانند آرایشگری، طراحی، پرستاری کودک، حسابداری، بازرگانی، توان‌بخشی، فناوری اطلاعات و دوره‌های علمی-کاربردی دیگر اجرا می‌کند. آموزش‌های حرفه‌ای و مهارت‌آموزی در استرالیا افزون بر سطح ملی در خارج از کشور نیز عرضه می‌شوند.

قاره استرالیا با وسعتی نزدیک به $\frac{4}{7}$ برابر و با ۳۳ درصد جمعیت ایران، از آغاز قرن نوزدهم میلادی مبادرت به آموزش‌های فنی-حرفه‌ای کرد و در طول زمانی تقریباً ۲۰ ساله، پیشرفت چشمگیری در آموزش‌های علمی-کاربردی به‌دست آورده است. در این کشور با توجه به تقسیمات کشوری برپایه نظام ایالتی و دولت‌های منطقه‌ای، همچنین مزیت‌های نسبی و زمینه‌های شغلی گوناگون؛ آموزش‌های علمی-کاربردی در هر ایالت از نظام و الگوی ویژه‌ای پیروی می‌کند. آموزش‌های علمی-کاربردی و فنی-حرفه‌ای از سطح دبیرستان تا دوره‌های دانشگاهی گسترش یافته‌اند. دانش‌آموختگان این دوره‌ها براساس طول دوره آموزشی و مهارت و علاقه، می‌توانند در سطوح گوناگون شغلی به فعالیت پرداخته، در مسیر خدمت خود به مهارت‌آموزی و مدارج بالاتر بپردازند. مدرس‌های این نوع آموزش از بخش صنعت با مهارت و خبرگی لازم به‌کار گرفته می‌شوند. تمام مراکز آموزش دولتی و عمومی برای عرضه دوره‌های آموزش‌های علمی-کاربردی، باید شرایط وزارت آموزش و تعلیم استرالیا را احراز کرده و پاس‌خگوی ارزیابی‌های

تاریخچه آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا

تاریخچه آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا به آغاز قرن نوزدهم میلادی می‌رسد که تقریباً هم‌زمان با سکنی گزیدن مهاجران انگلیسی در این قاره است. با توجه به کمبود نیروی کار ماهر در استرالیا، به‌سرعت نظام مشابهی در این کشور به تقلید از نظام استاد-شاگردی مرسوم در بریتانیا گسترش یافت و قوانینی در نیوساوت ولز (از سال‌های ۱۸۲۸ تا ۱۸۴۴ م) و تاسمانیا (۱۸۴۴) به تصویب رسید (Bentley, 2015).

استرالیا در دو دهه، از سال‌های ۱۹۷۴ تا ۱۹۹۴ م شاهد تغییرات چشمگیری در گستره و ماهیت آموزش‌های علمی-کاربردی بوده است. در طول این دوره، نظام آموزش فنی و جبرانی در مقیاس بسیار گسترده و پیچیده‌ای توسعه یافت. نام‌نویسی داوطلبان در این مؤسسه از ۴۰۰ هزار نفر در سال ۱۹۷۴ م به بیش از یک میلیون نفر در سال ۱۹۹۱ م رسید که نزدیک به ۷۰ درصد دانش‌آموزان دوره سوم استرالیا بود. در طول دو دهه، آموزش فنی و جبرانی نیروی انگیزشی مهمی برای سیاستمداران کشور در راستای توسعه اقتصادی و اجتماعی بوده است. با این حال، برخلاف رشد گسترده و اهمیت آموزش فنی و جبرانی در طول این بیست سال، اسناد و مدارک اندکی درباره تغییرات معنی‌دار و تحلیل چرایی این کم‌توجهی در دسترس است (Goozee, 2001).

در نوامبر سال ۱۹۹۰ م کنفرانسی در سطح وزرای ذی‌ربط با ابتکار جان داوکینز درباره بهبود روش و کارایی نظام آموزش فنی و جبرانی برگزار شد. مسئولان شرکت‌کننده که از جمله وزراء ذی‌نفع بودند، موافقت کردند تا:

- آموزش‌های صلاحیت حرفه‌ای اجرا شوند؛
- برنامه‌های درسی یکپارچه، برای آموزش‌های هنگام کار و بیرون از کار گسترش یابند؛
- چارچوبی ملی برای به‌رسمیت شناختن آموزش فنی و جبرانی تدوین شود؛
- بازار ملی برای عرضه آموزش و تربیت مهارتی ایجاد و استقرار یابد (Goozee, 2001).

تا دهه ۱۹۷۰ م پشتیبانی مالی مدارس فنی برعهده ایالت‌ها بود که دولت مرکزی اعتبار لازم را در دوران رشد سریع تأمین می‌کرد. گزارش کارگروه آموزش فنی و جبرانی در استرالیا (ACOTAFE, 1974) و تأسیس کمیسیون آموزش فنی و جبرانی و تأمین مالی دولت مرکزی در دهه ۱۹۷۰ م تأثیر بسیار چشمگیری بر آموزش‌های علمی-کاربردی در تمام ایالت‌ها داشته است (Bentley, 2015).

امروزه مؤسسه آموزش فنی و جبرانی دوره‌های آموزشی گوناگونی را به دانشجویان بومی و خارجی عرضه می‌کند که ترکیبی از مهارت‌های کاربردی در راستای صنعت، به صورت تمام‌وقت یا پاره‌وقت است. دانش‌آموختگان آموزش‌های فنی و جبرانی بسته به پیشینه تحصیلی، زمینه شغلی و طول دوره آموزشی خود می‌توانند، موفق به دریافت گواهی‌نامه‌های سطح یک تا چهار، دیپلم، دیپلم عالی و مدرک کارشناسی / دیپلم مهارتی پیشرفته شوند (Ibid).

درحالی‌که مؤسسه آموزش فنی و جبرانی از نظر تاریخی متمرکز بر آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا است، در سال‌های اخیر مؤسسات دیگری نیز اقدام به عرضه برنامه‌های آموزشی در مقطع کارشناسی کرده‌اند. امروزه مؤسسه آموزش فنی و جبرانی بر راهبردهای تعلیم افراد با صلاحیت حرفه‌ای بالا، دانش‌آموختگان آماده به‌خدمت در صنعت و زمینه‌های شغلی گوناگون در ایالت‌ها و مناطق هشت‌گانه در استرالیا، متمرکز شده است.

ویژگی‌های آموزش‌های علمی-کاربردی

همان‌گونه که پیش‌تر بیان شد، مؤسسه آموزش‌های فنی و جبرانی، دوره‌های آموزش حرفه‌ای و مهارت‌آموزی با اعطای گواهی‌نامه و دیپلم عرضه می‌کند، که متمرکز بر آماده‌سازی دانشجویان برای صلاحیت‌های حرفه‌ای یا تخصصی (مانند پرستار دامپزشکی، آرایشگری و...) است. این مؤسسه دوره‌های مهارتی و کاربردی دولتی را برگزار می‌کند، تا دانشجویان را برای انجام دادن شغل‌های موردنیاز جامعه، که دارای دانش کاربردی کافی برای انجام

ماموریت ویژه خود باشند، تربیت کند.

دوره‌های آموزش فنی و جبرانی از ویژگی‌های متعددی برخوردارند که آنها را از بخش‌های آموزشی دیگر متمایز می‌کند. مهم‌ترین ویژگی آن گسترش جغرافیایی مراکز آموزش فنی و جبرانی است که بیش از ۲۲۵ مؤسسه اصلی و ۷۵۰ مرکز در سراسر استرالیا را دربر می‌گیرد. مؤسسه آموزش فنی و جبرانی همچنین دوره‌های آموزشی بسیار زیادی را عرضه می‌کند، که آموزش و تربیت در سطوح عملی، بازرگانی و تخصصی و نیز آموزش عمومی را دربرمی‌گیرد. برای مثال، مؤسسه آموزش فنی و جبرانی نیوساوت ولز، بیش از ۱۴۰۰ دوره آموزشی گوناگون ارائه کرده است. تفاوت اساسی میان مؤسسه آموزش فنی و جبرانی و مؤسسات آموزش عالی در استرالیا، تنوع طول دوره‌های آموزشی است که از دوره‌های چندساعته تا دوره‌های ۲ یا ۳ ساله متغیر است.

ویژگی دیگر آموزش فنی و جبرانی الگوهای گوناگون حضور در دوره‌ها است. برخلاف مؤسسات آموزش عالی که در آن جمعیت دانشجویی، حضوری تمام‌وقت دارند، تقریباً بیش از ۹۰ درصد دانشجویان آموزش فنی و جبرانی به صورت نیمه‌وقت یا در بیرون از مؤسسه مشغول به تحصیل بوده و کار و تحصیل را با هم می‌آمیزند.

ویژگی دانشجویان آموزش‌های فنی و جبرانی نیز متفاوت از دانشجویان دانشگاه‌های آموزش عالی است، زیرا مؤسسه آموزش فنی و جبرانی، آموزش و مهارت‌آموزی را به طیف گسترده‌ای از افراد با سنین متفاوت عرضه می‌کند و نسبت بالایی از دانشجویان آن از پایگاه اجتماعی-اقتصادی پایین‌تری برخوردار هستند.

ویژگی معنی‌دار دیگر آموزش‌های فنی و جبرانی نسبت به سایر بخش‌های آموزشی، آن است که آموزش‌ها از سرفصل‌های مهارتی و کاربردی برخوردار بوده و بیشتر مدرسه‌ها از بخش مهارتی (صنعت، بازرگانی، اجراء...) استخدام می‌شوند که پیش‌تر دوره آموزش مدرسی را گذرانده‌اند. برخلاف استادان دانشگاه‌ها که معمولاً بر اصول نظری و علوم پایه تکیه دارند، مدرسان آموزش‌های فنی و جبرانی از مهارت‌های خاص موردنیاز برای شغل‌های ویژه

آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا

مؤسسه‌های آموزشی است، باید در چارچوب مدیریت عمومی و دولتی اقدام کند. لذا انتظار می‌رود آموزش‌های کاربردی عرضه‌شده در مؤسسه‌های آموزش فنی و جبرانی در مقایسه با دانشگاه‌ها، رشد اقتصادی، استقرار عدالت اجتماعی و سیاست‌های آموزشی دولت مرکزی و دولت‌های ایالتی را برآورده کنند (Goozee, 2001).

نظام آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا

در دوره‌های آموزش‌های علمی-کاربردی (TAFE) استرالیا، بسته به طول دوره آموزشی و صلاحیت شغلی به‌دست‌آمده در آموزش‌های فنی و جبرانی، شرایط فارغ‌التحصیلی زیادی وجود دارد. جدول‌های (۱) و (۲) شایستگی، شرایط ورود و احراز شرایط دانش‌آموختگی در

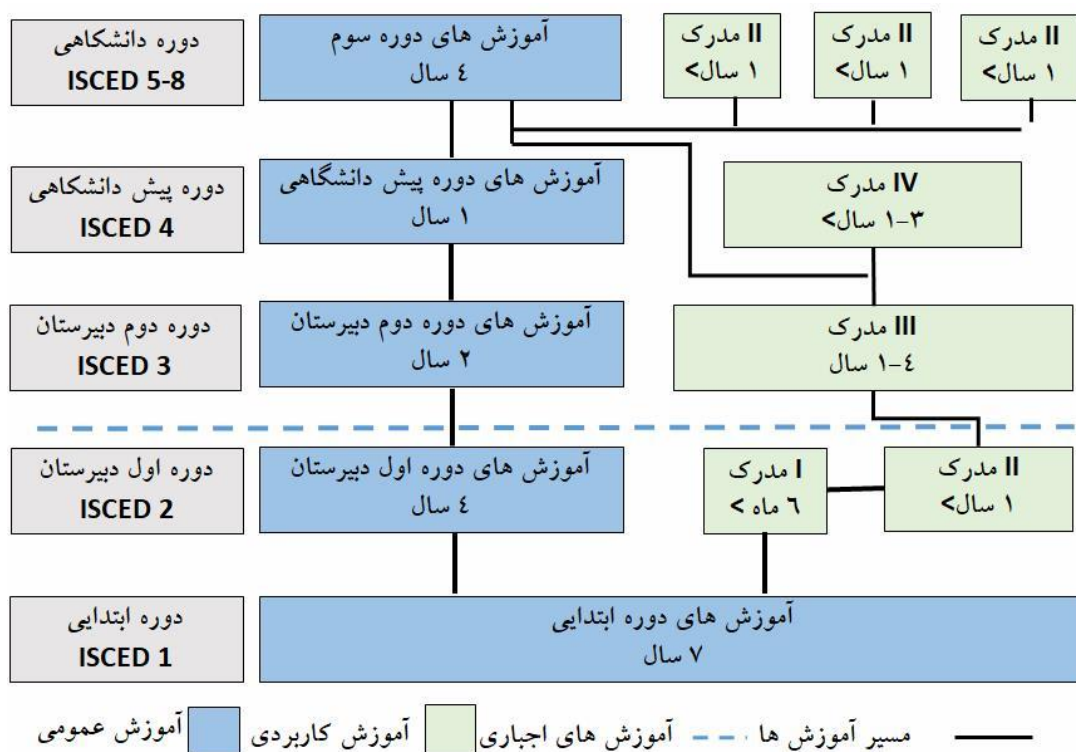
برخوردار هستند. برای مثال مدرسان گواهی‌نامه سطح چهار سالمندان، باید پیش‌تر در محیط سالمندان، خواه در منزل یا خانه سالمندان، کار کرده باشند (Blazevic, 2018).

مؤسسات آموزش‌های فنی و جبرانی ارتباطات تنگاتنگی نیز با اتحادیه‌ها و بنگاه‌های صنعتی دارند، به‌طوری‌که بسیاری از دوره‌های آموزش‌های مورد نیاز صنایع و نیز اخذ مدرک شغلی و صلاحیت حرفه‌ای را برگزار می‌کنند، که در این میان دوره‌های آموزشی بازرگانی بخش مهمی از آموزش‌ها را به خود اختصاص می‌دهند.

بیشتر مؤسسه‌های آموزش فنی و جبرانی برخلاف دانشگاه‌ها که مؤسسات مستقلی هستند، به‌منزله بخشی از نظام دولتی آغاز به کار کرده و گسترش یافته‌اند. بر این اساس در عین حال که مؤسسه آموزش فنی و جبرانی

جدول ۱. سطوح آموزشی و دانش‌آموختگی در آموزش‌های علمی-کاربردی استرالیا (NCVER, 2018)

نوع دوره	صلاحیت حرفه‌ای به‌دست‌آمده
دوره‌های گواهی‌نامه سطح ۱	دانش‌آموختگان این سطح: دانش، مهارت‌هایی برای کارهای اولیه، مشارکت در جامعه و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های گواهی‌نامه سطح ۲	دانش‌آموختگان این سطح: دانش و مهارت‌های لازم برای کار معین و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های گواهی‌نامه سطح ۳	دانش‌آموختگان این سطح: دانش علمی و کاربردی و مهارت‌های لازم برای کار کردن و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های گواهی‌نامه سطح ۴	دانش‌آموختگان این سطح: دانش علمی و کاربردی و مهارت‌های لازم برای کارهای تخصصی، مهارتی یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های مدرک دیپلم	دانش‌آموختگان این سطح: دانش و مهارت تخصصی برای کار ماهرانه و فوق تخصصی و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های مدرک دیپلم عالی	دانش‌آموختگان این سطح: دانش و مهارت‌های گسترده برای کار بسیار ماهرانه و فوق تخصصی و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های مدرک کارشناسی و دیپلم	دانش‌آموختگان این سطح: دانش و مهارت‌های پیشرفته برای کار بسیار ماهرانه و فوق تخصصی و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.
دوره‌های کارشناسی	دانش‌آموختگان این سطح: دانش گسترده و منسجم برای کار فوق تخصصی و یا آموزش‌های بیشتر را به‌دست می‌آورند.

شکل ۱. مسیر آموزش‌های متداول و کاربردی در استرالیا برگرفته از: (UNESCO-UNEVOC & NCVER, 2018)

مؤسسات آموزشی با مجوز (عمومی و دولتی، دانشگاه‌ها) که مدرک سطح چهار مدرسی و ارزیابی برای دوره‌های خود ارائه می‌کنند، می‌توانند آموزش‌های مدرسی برای مدرس‌های علمی-کاربردی را عرضه نمایند. بر پایه استانداردها و ضوابط حاکم، مدرس‌ها و ارزیاب‌ها باید دوره‌های توسعه تخصصی آموزش‌های علمی-کاربردی را گذرانده باشند. ارائه‌کنندگان آموزش‌های مدرسی ممکن است، برنامه‌های توسعه تخصصی هنگام خدمت برای نیروی انسانی برگزار نمایند، یا هزینه‌های آموزش آنان در چنین دوره‌هایی را متقبل شوند. همچنین می‌توانند از سخنران‌ها یا مدرس‌های خبره به‌عنوان مهمان برای آموزش مدرس‌های خود بهره ببرند.

اصول احراز شرایط ارائه دوره‌ها و تضمین کیفیت

وزارت آموزش و تعلیم دولت استرالیا، چارچوب کیفیت ملی و نیز چارچوب کیفیت استرالیا، که از سال ۱۹۹۵ م به

سطوح گوناگون آموزش‌های علمی-کاربردی را نشان می‌دهند (NCVER, 2018).

نظام آموزش‌های کاربردی در استرالیا از دوره دبیرستان آغاز و تا سطوح آموزش‌های عالی ادامه پیدا می‌کند. شکل (۱) سلسله‌مراتب سطوح آموزشی متداول و کاربردی در استرالیا را نشان می‌دهد (UNESCO & NCVER, 2018). (UNEVOC, 2018)

مدرسان آموزش‌های علمی-کاربردی

براساس استانداردها و ضوابط کمیته مسئولان صنعتی و مهارتی استرالیا، همه مدرس‌ها و ارزیاب‌ها باید دارای مدرک سطح چهار مدرسی و ارزیابی و یا مدرک آموزش بزرگسالان در سطح دیپلم یا بالاتر و نیز مهارت، شرایط، دانش و توانایی لازم برای شغل خود را داشته باشند. برای ارزیاب‌ها، داشتن گواهی مهارت در ارزیابی از جمله شرایط مهارت‌های شغلی مشابه است که به جای شرایط بالا، کفایت می‌کند.

جدول ۲. نظام آموزش‌های رسمی کاربردی در استرالیا (NCVER, 2018)

برنامه‌های عرضه‌شده برای دریافت گواهی‌نامه سطوح ۱ و ۲ در دوره اول دبیرستان (بر اساس استانداردهای بین‌المللی سطوح آموزشی) یا (ISCED 2)	
طول دوره	اخذ گواهی‌نامه سطح ۱ نزدیک به شش ماه زمان می‌برد. دوره‌های آموزشی برای اخذ گواهی‌نامه سطح ۲، نزدیک به یک‌سال تحصیلی است.
شرایط پذیرش	معمولاً شرطی لازم نیست، به‌جز برای تعدادی از برنامه‌های رقابت‌پذیر، که ممکن است نیاز به عرضه مدارک تسلط بر مهارت‌های خواندن، نوشتن و حساب کردن، با گذراندن دوره متون مهارت‌های اصلی بزرگسالان (CSPA) باشد.
برگزارکنندگان	مؤسسات خصوصی، مؤسسات آموزش فنی و جبرانی، مدارس، برگزارکنندگان آموزش‌های عمومی.
دارندگان گواهی‌نامه‌های سطح ۱ و افرادی که دوره‌های سطح ۲ را گذرانده‌اند، می‌توانند برای اخذ مدارک بالاتر در آموزش‌های مهارتی ادامه تحصیل دهند.	
دوره‌های عرضه‌شده برای دریافت گواهی‌نامه‌های سطح ۳ در دوره دوم دبیرستان (ISCED 3)	
طول دوره	نزدیک به یک تا چهار سال
شرایط پذیرش	معمولاً شرطی لازم نیست، به‌جز برای تعدادی از برنامه‌های رقابت‌پذیر که ممکن است نیاز به ارائه مدارک تسلط بر مهارت‌های خواندن، نوشتن و حساب کردن با گذراندن دوره متون مهارت‌های اصلی بزرگسالان (CSPA) باشد.
برگزارکنندگان	مؤسسات خصوصی، مؤسسات آموزش فنی و جبرانی، مدارس، برگزارکنندگان آموزش‌های عمومی.
دانش‌آموختگان سطح ۳ می‌توانند برای اخذ مدارک بالاتر در آموزش‌های مهارتی یا دوره‌های دانشگاهی ادامه تحصیل دهند.	
دوره‌های عرضه‌شده برای دریافت گواهی‌نامه‌های سطح ۴ در پیش‌دانشگاهی (ISCED 4)	
طول دوره	نزدیک به یک تا یک‌و‌نیم سال
شرایط پذیرش	ممکن است نیاز به گواهی‌نامه‌های اتمام دوره‌های پایین‌تر و یا استخدام در صنایع ذی‌ربط و یا ارائه مدارک تسلط بر مهارت‌های خواندن، نوشتن و حساب کردن با گذراندن دوره متون مهارت‌های اصلی بزرگسالان (CSPA) باشد.
برگزارکنندگان	مؤسسات خصوصی، مؤسسات آموزش فنی و جبرانی، مدارس، برگزارکنندگان آموزش‌های عمومی، بنگاه‌های کسب‌وکار و بعضی از دانشگاه‌های دوگانه
دانش‌آموختگان سطح ۴ دارای شرایط برای ادامه تحصیل در آموزش‌های علمی کاربردی دانشگاهی یا آموزش عالی هستند.	
آموزش‌های کاربردی ارائه‌شده در سطح دوره سوم (دانشگاهی) (ISCED 5)	
طول دوره	دو تا سه سال
شرایط پذیرش	دانش‌آموختگان دوره دوم دبیرستان پس از شرکت و قبولی در آزمون ورودی
برگزارکنندگان	مؤسسات خصوصی مجاز به عرضه برنامه‌های دانشگاهی (مانند دانشگاه‌های دوگانه و مؤسسات آموزش فنی و جبرانی)
دیپلم، دیپلم عالی و درجه پیوسته عرضه شده در سطح دوره سوم (دانشگاهی) (ISCED 5)	
طول دوره	دیپلم یک تا دو سال، دیپلم عالی دو تا سه سال و درجه پیوسته دو تا سه سال
شرایط پذیرش	ممکن است نیاز به گواهی‌نامه‌های اتمام دوره‌های پایین‌تر یا استخدام در صنایع ذی‌ربط و یا ارائه مدارک تسلط بر مهارت‌های خواندن، نوشتن و حساب کردن با گذراندن دوره متون مهارت‌های اصلی بزرگسالان (CSPA) باشد.
برگزارکنندگان	مؤسسات خصوصی مجاز، مؤسسات آموزش فنی و جبرانی، بنگاه‌های صنعتی و دانشگاه‌ها.

شکل ۲. نقشه جغرافیایی استرالیا

آموزش‌های فنی و جبرانی و دیگر مؤسسات پشتیبانی‌شده به‌وسیله دولت ارائه می‌شوند. هر یک از ایالت‌ها، مقررات، ساختار و جمعیت دانشجویی مشغول به تحصیل در آموزش‌های علمی-کاربردی خاص خود را دارد. بیشتر ایالت‌ها زمینه‌های آموزش‌های علمی-کاربردی مورد نیاز در ایالت خود را با توجه به مزیت‌های نسبی منطقه و زمینه‌های شغلی تهیه و عرضه می‌کنند. عرضه آموزش‌های کاربردی در این زمینه‌ها از یارانه‌های دولتی برخوردار است که سبب تشویق جذب علاقه‌مندان به تحصیل و اشتغال با هزینه کمتر می‌شود.

جدول (۳) درصد دوره‌های آموزش علمی-کاربردی عرضه‌شده به‌وسیله مؤسسات آموزش فنی و جبرانی و دیگر مؤسسات پشتیبانی‌شده از سوی دولت را نشان می‌دهد.

آمار دانشجویان شاغل به تحصیل در آموزش‌های علمی-کاربردی در ایالت‌های گوناگون استرالیا در سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷ م، اشتغال نزدیک به ۴ میلیون نفر در این آموزش‌ها را نشان می‌دهد که میزان پراکنش آن در ایالت‌ها با هم متفاوت است. جدول (۴) توزیع دانشجویان در ایالت‌های استرالیا و درصد رشد سالانه آن را بین ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷ م نشان می‌دهد.

لازم به تأکید است که دوره‌ها و برنامه‌های آموزش علمی-کاربردی عرضه‌شده در هر ایالت از تنوع زیادی دارد، که مجال بیان آن در این مختصر ممکن نیست.

اجرا درآمده‌اند، را پایش و ارزیابی می‌کند. استرالیا مدل بسیار منظمی برای ارزیابی و شناسایی مهارت‌ها دارد، که شامل ارزیابی و تشخیص کیفیت، ارزشیابی مجوز، ارزیابی مهاجرت افراد ماهر و شناسایی صنایع و پیشه‌ها می‌شود. بنگاه‌هایی که در این امر شرکت دارند، از جمله وزارت آموزش و تعلیم دولت مرکزی، مسئولان ارزیابی‌کننده ایالت‌ها و مناطق و ارزیاب‌های بازرگانی استرالیا هستند (Australian Qualifications Framework, 2013).

همه مؤسسات آموزش‌های علمی-کاربردی باید مجوز و اعتبارنامه داشته باشند. مراجع کیفیت مهارت استرالیا دوره‌های آموزشی کیفیت را برای مؤسسات برگزار می‌کنند، تا دانشجویان، کارفرمایان، صنایع و صاحبان پیشه به آموزش‌های علمی-کاربردی استرالیا اعتماد کنند. تمام مؤسسات موظف به داشتن مجوز از دولت مرکزی و برحسب موردی از دولت‌های ایالتی هستند (Ibid).

مؤسسه‌های آموزش علمی-کاربردی برای دریافت مجوز باید شرایط زیر را احراز کنند:

- پذیرش و برآورده کردن همه مؤلفه‌های چارچوب کیفیت آموزش‌های علمی-کاربردی؛
- همکاری با مسئولین کیفیت مهارت استرالیا، که دربردارنده رعایت روش عمومی و همکاری در امور پایش است؛
- پرداخت شهریه‌ها و هزینه‌های مربوط به دریافت مجوز؛
- دوره‌ها باید در اداره اعطای مجوز مؤسسات و دوره‌های آموزشی دانشجویان خارجی ثبت شوند، تا دوره‌ها را به دانشجویان خارجی دارای روادید ارائه نمایند؛
- مؤسسات باید حداقل دو سال قبل از دریافت مجوز عرضه دوره‌های آموزشی یا ارزیابی، برای دریافت مجوز نام‌نویسی کرده باشند (Ibid).

پراکنش مؤسسات آموزش علمی-کاربردی در استرالیا

در هشت ایالت و منطقه استرالیا با وسعت ۷,۶۸۸,۲۸۷ کیلومتر مربع و جمعیتی نزدیک به ۲۵ میلیون نفر (شکل ۲)، دوره‌های آموزش علمی-کاربردی با طیف‌های منحصربه منطقه و تا اندازه‌ای شبیه به ایالت‌های دیگر، با مؤسسه

آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا

جدول ۳. درصد دوره‌های آموزش علمی-کاربردی ارائه شده به‌وسیله مؤسسات آموزش فنی و جبرانی و دیگر مؤسسات پشتیبانی‌شده از سوی دولت در ایالت‌های مختلف. برگرفته از: (Olivia Blazevic, 2018)

انواع مؤسسات	نیوساوت ولز	کوئینزلند	ویکتوریا	استرالیای جنوبی	استرالیای غربی	منطقه شمالی	تاسمانیا
مؤسسات آموزش فنی و جبرانی	۷۶/۲	۴۸/۱	۴۷/۴	۵۷	۷۳/۵	۷۰/۸	۶۳/۹
مؤسسات دیگر	۲۳/۸	۵۱/۹	۵۲/۶	۴۳	۲۶/۵	۲۹/۲	۳۶/۱

جدول ۴. آمار دانشجویان علمی-کاربردی در ایالت‌ها و بخش‌های دیگر در سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷

(NCVER 2018)

ایالت یا منطقه	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	درصد	تغییر بین ۲۰۱۶-۲۰۱۷
تعداد تقریبی دانشجویان (ارقام به ۱۰۰۰ نفر)					
ویکتوریا	۹۹۵/۰	۹۶۸/۷	۱۰۲۲/۸	۲۴/۱	۵/۶
کوئینزلند	۹۳۸/۳	۹۶۳/۶	۹۰۴/۶	۲۱/۴	-۶/۱
استرالیای جنوبی	۲۱۸/۱	۲۳۶/۱	۲۳۰/۸	۵/۴	-۲/۳
تاسمانیا	۶۳/۴	۶۴/۰	۵۴/۱	۱/۳	-۱۵/۵
قلمرو شمالی	۴۷/۲	۴۴/۰	۴۵/۵	۱/۱	۳/۴
پایتخت استرالیا	۶۹/۴	۷۴/۹	۷۶/۴	۱/۸	۲/۰
خارج از کشور	۳۴/۸	۳۳/۱	۳۴/۳	۰/۸	۳/۷
سایر	۱۰۸/۳	۱۴۹/۴	۱۶۳/۶	۳/۹	۹/۵
جمع	۴۰۱۰/۴	۴۲۰۷/۷	۴۲۳۵/۶	۱۰۰/۰	۰/۷

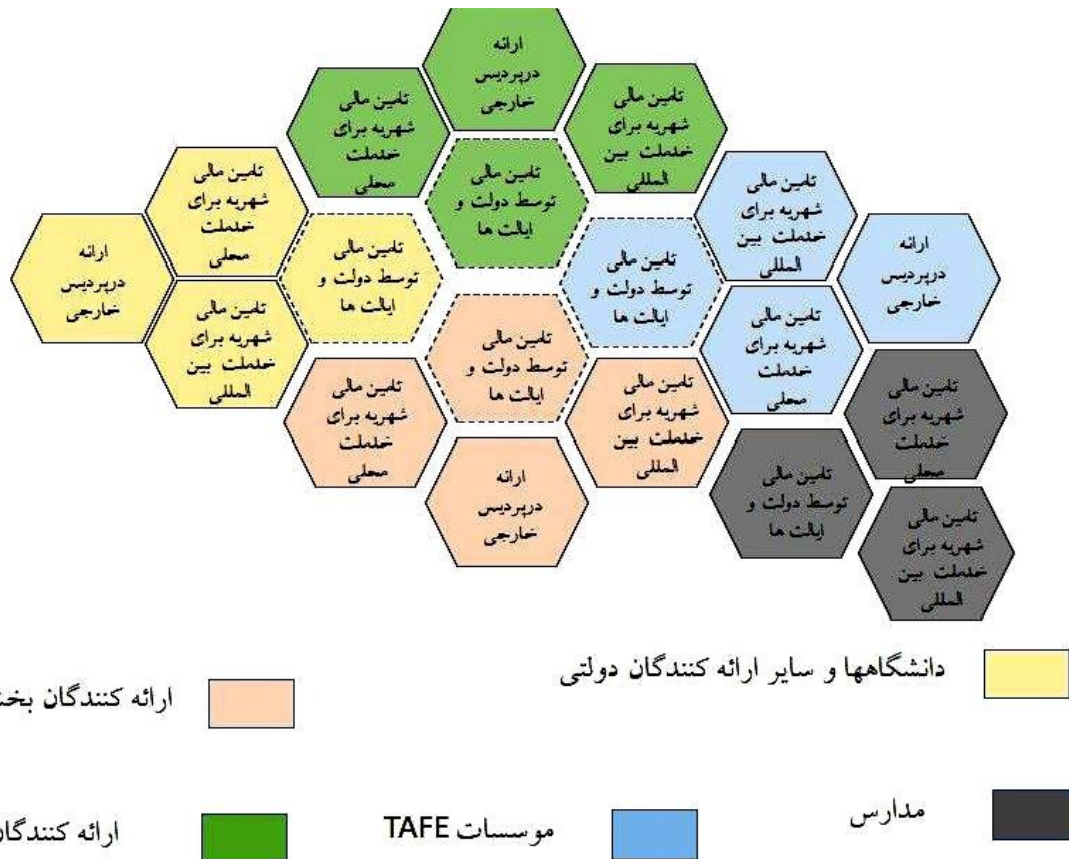
ارائه‌کنندگان آموزش‌های علمی-کاربردی

از مجموع ۴۱۹۳ ارائه‌کننده آموزش‌های علمی-کاربردی، ۲۴۰ مؤسسه سازمان‌های آموزشی ثبت‌شده (RTOs) نیستند. همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، ارائه‌کنندگان این نوع آموزش‌ها برای به‌رسمیت شناخته شدن دوره‌ها در سطح ملی و تأییدیه از سازمان (AQF) بایستی ثبت‌شده باشند، یا برای برگزاری دوره‌های آموزش‌های علمی-کاربردی، از طرف دولت منابع مالی دریافت کنند. ارائه‌کنندگان ثبت‌نشده نوعاً دوره‌های بدون مدرک ارائه می‌کنند (Ey, 2018).

تعداد زیادی از دانشجویان (۶۰،۲٪) در مؤسسات ارائه‌کننده خصوصی مشغول هستند، درحالی‌که گروه بزرگ دوم (۱۶،۱٪) در یکی از مؤسسات (TAFE) تحصیل می‌کنند (Ey, 2018).

منابع مالی

وزارت آموزش و پرورش دولت استرالیا (وزارت ملی) و وزارتخانه‌های آموزش دولت‌های ایالتی مسئول تأمین مالی آموزش‌های علمی-کاربردی رسمی و غیررسمی در استرالیا هستند. با این حال، شرکت‌ها و افراد نیز به هزینه‌های آموزشی کمک می‌کنند. شرکت‌ها از راه خرید خدمات آموزشی برای کارکنان خود ایفای نقش می‌کنند. افزون‌بر دولت مکانسیم‌های دیگری نیز برای فعال‌سازی کمک‌های مالی وجود دارند. برای نمونه، تأمین هزینه - خدمات آموزشی از سوی افراد، صنایع و شرکت‌ها برای موارد خاص؛ قراردادهای آموزشی برای تربیت مشاوران و مقاطعه‌کاران از این نوع کمک‌ها هستند. میزان این نوع منابع مالی تقریباً برابر با کل منابع مالی هزینه‌شده از سوی دولت تخمین زده می‌شود (NCVER, 2018).

شکل ۳. دورنمای گزارشگر نحوه تأمین منابع مالی آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا (Carol Ey, 2018)

استرالیا بوده است که ۳۴٪ آن از دولت‌های ایالتی، ۱۱٪ از خدمات در مقابل شهریه ۵٪ از محل شهریه دانشجویان، و ۳٪ از معاملات جنبی و غیره است (NCVER, 2018). شکل (۳) دیاگرام نشان‌دهنده، شیوه تأمین منابع مالی آموزش‌های علمی-کاربردی در استرالیا را نشان می‌دهد (Ey, 2018).

کتاب‌شناسی

Australian Committee on Technical and Further Education (ACOTAFE). (1974). *TAFE in Australia: report on needs in technical and further education, (Kangan report)*. Canberra, Australian Government Publishing Service, Canberra Retrieved from: [https:// www. voced. edu. au/ content/ngv%3A38436](https://www.voced.edu.au/content/ngv%3A38436).

Australian Qualifications Framework. (2013). *Qualifications Frameworks in Australia. a council of the Ministers responsible for tertiary education, skills and employment, South Australia*. Retrieved from: [https:// www. aqf. edu. au/](https://www.aqf.edu.au/)

Bentley, N.(2015). *The History of TAFE in Australia*. Retrieved from: [https:// www. tafecourses. com. au](https://www.tafecourses.com.au).

Blazevic, O.(2018). What is TAFE (Technical and Further

نظام آموزش‌های علمی - کاربردی رسمی در استرالیا از نظر قانونی بدون پرداخت شهریه انجام نمی‌شود. دانشجویان باید هزینه دوره‌های آموزشی نام‌نویسی در مؤسسه دلخواه را پرداخت کنند. بعضی از دانشجویان بدون استفاده از یارانه‌های دولتی، هزینه تحصیل خود را می‌پردازند. در سال‌های اخیر، استرالیا شاهد سرمایه‌گذاری چشمگیر دولت ملی در آموزش‌های علمی کاربردی بوده است، درحالی‌که کمک‌های دولت‌های ایالتی از ۲۰۱۲م رو به کاهش گذاشته است. از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵م، درآمدهای دولت استرالیا تا ۲۳۴۵,۷ میلیون دلار استرالیا افزایش داشته است، درحالی‌که درآمد دولت‌های ایالتی در همین بازه زمانی به مقدار ۶۳۸,۶ میلیون دلار استرالیا کاهش نشان می‌دهد. در ۲۰۱۵م، ۵۳٪ از درآمدهای عملیاتی برای آموزش‌های علمی-کاربردی حمایت‌شده از سوی دولت برآمده از منابع مالی دولت

- Education) and How Can It Benefit You? Retrieved from: <https://www.tafecourses.com.au/resources/what-is-tafe/>
- Ey, C. (2018). The vocational education and training sector: a quick guide. Quick Guide, 19.
- Goozee, G. (2001). *The development of TAFE in Australia*. 3rd edition. National Centre for Vocational Education Research.
- NCVER. (2018). *Australian vocational education and training statistics: Total VET students and courses 2017*. NCVER, Adelaide. Retrieved from: https://www.ncver.edu.au/data/assets/pdf_file/0036/4179843/NCVER-2017-18-annual-report.pdf
- Unesco-unevoc international centre for technical and vocational education and training.(2018). *TVET Country Profiles: Australia*. Compiled in collaboration with the National Centre for Vocational Education Research. (NCVER). Retrieved from: https://unevoc.unesco.org/wtdb/worldvetdatabase_au_en.pdf

جواد فرهودی (عضو هیئت علمی دانشگاه تهران)

معادل‌ها

Technical and Further Education (TAFE)	آموزش‌های فنی-حرفه‌ای و تکمیلی
The International Standard Classification of Education (ISCED)	استاندارد بین‌المللی سطوح آموزشی
Australian Qualifications Framework (AQF)	چارچوب کیفیت استرالیا
Core Skills profile for Adults (CSPA)	دوره متون مهارت‌های اصلی بزرگسالان
registered training organisations (RTOs)	سازمان‌های آموزشی ثبت‌شده
Australian Committee on Technical and Further Education (ACOTAFE)	کارگروه آموزش فنی و جبرانی در استرالیا